

Cartea lui Daniel - Numărul șaptezeci și trei

Dezvăluirea paralelismelor istorice: înșelăciunea lui Ieroboam și testul credinței în cadrul Mișcării Adventiste

Jeff Pippenger

2024-02-06

Regatele de nord și de sud au fost risipite sub indignarea lui Dumnezeu timp de două mii cinci sute douăzeci de ani, în împlinirea legământului încălcat din Leviticul douăzeci și cinci și douăzeci și șase. Cei patruzeci și șase de ani dintre încheierea primei și ultimei indignări au reprezentat strângerea acestor două regate într-o singură împărăție a Israelului spiritual modern, în 1844. Strângerea acestor două neamuri a fost reprezentată de cele două toiege pe care Ezechiel le-a unit împreună și de cele două lemne pe care văduva din Sarepta le-a adunat în istoria lui Ilie. La 22 octombrie 1844, istoria profetică a regatelor de nord și de sud s-a încheiat și, făcând astfel, a repetat istoria începutului acestor două regate.

Ieroboam a instituit un sistem contrafăcut de închinare în regatul de nord, pentru a-i împiedica pe supușii săi să călătorească în Iuda și să se închine lui Dumnezeu în sanctuarul din Ierusalim.

Iar Ieroboam a zis în inima sa: Acum împărăția se va întoarce la casa lui David: dacă poporul acesta se va sui să aducă jertfe în casa Domnului, la Ierusalim, atunci inima acestui popor se va întoarce iarăși către domnul său, către Roboam, împăratul lui Iuda; mă vor omorî și se vor întoarce iarăși la Roboam, împăratul lui Iuda. Pentru aceasta, împăratul s-a sfătuit și a făcut doi viței de aur și le-a zis: Este prea mult pentru voi să vă suiți la Ierusalim; iată dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos din țara Egiptului. Și a pus pe unul în Betel, iar pe celălalt l-a așezat în Dan. Și lucrul acesta a ajuns un păcat, căci poporul mergea să se închine înaintea unuia dintre ei, până la Dan. A făcut și o casă a înălțimilor și a făcut preoți dintre cei mai de jos ai poporului, care nu erau dintre fiii lui Levi. Și Ieroboam a rânduit o sărbătoare în luna a opta, în a cincisprezecea zi a lunii, asemenea sărbătorii care era în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Așa a făcut în Betel, jertfind vițelilor pe care îi făcuse; și a așezat în Betel preoții înălțimilor pe care le făcuse. Astfel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, adică în luna pe care o născocise din propria sa inimă, a adus jertfe pe altarul pe care îl făcuse în Betel și a rânduit o sărbătoare pentru copiii lui Israel; și s-a suit la altar ca să ardă tămâie. 1 Împărați 12:26–33.

Sistemul lui de închinare era tipic catolicismului (păgânismului), căci, asemenea răzvrătirii lui Aaron, a înălțat un chip pentru fiară și al fiarei. Cele două chipuri de viței au fost făcute din aur, simbolizând Babilonul. Chipurile au fost închinare dumnezeilor Egiptului, care au fost identificați așa cum îi identificase și Aaron: „dumnezeii care te-au scos din țara Egiptului”. El a zidit două altare în două cetăți, care, atunci când sunt privite împreună, reprezintă unirea dintre biserică (Betel) și stat (Dan). Altarele erau contrafaceri ale adevăratului altar, care este Hristos, întocmai cum catolicismul pretinde a fi reprezentantul pământesc al lui Hristos. El a ridicat o preoție coruptă, asemenea preoților catolicismului. El a ales pentru slujba sa de închinare o zi care era în mod specific diferită de zilele oricăreia dintre adevăratele sărbători ale lui Dumnezeu, reprezentând

astfel controversa dintre ziua adevărată și ziua falsă de închinare.

În inaugurarea sistemului său fals de închinare, Dumnezeu a trimis un profet din Iuda ca să mustre sistemul său contrafăcut de închinare.

Și, iată, un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, prin cuvântul Domnului; iar Ieroboam stătea lângă altar ca să ardă tămâie. Și el a strigat împotriva altarului, prin cuvântul Domnului, și a zis: „Altarule, altarule, așa zice Domnul: Iată, se va naște un copil casei lui David, Iosia pe nume; și pe tine va jertfi pe preoții înălțimilor care ard tămâie pe tine, și oase de oameni vor fi arse pe tine.” Și a dat în aceeași zi un semn, zicând: „Acesta este semnul pe care l-a rostit Domnul: Iată, altarul se va despică, și cenușa care este pe el se va vărsa.” 1 Împărați 13:1–3.

Prorocul din Iuda a vestit o profeție întreită, arătând dinainte nașterea viitoare a împăratului Iosia. El a prezis că Iosia îi va ucide pe preoții nelegiuți care slujeau la altarul contrafăcut și că Iosia va arde, de asemenea, oase de oameni chiar pe acel altar. El i-a dat, de asemenea, lui Ieroboam un semn, arătând că altarul lui Ieroboam avea să fie despicat și cenușa să se verse. Toate aceste lucruri s-au împlinit potrivit Cuvântului Domnului, dar când Ieroboam a auzit vestirea prorocului, s-a mâniat și a căutat să se poarte cu prorocul după voia sa, însă Dumnezeu era în control.

Și s-a întâmplat că, atunci când împăratul Ieroboam a auzit cuvântul omului lui Dumnezeu, care strigase împotriva altarului din Betel, și-a întins mâna de la altar, zicând: „Prindeți-l!” Și mâna pe care o întinsese împotriva lui s-a uscat, așa încât n-a mai putut s-o tragă înapoi la sine. Altarul de asemenea s-a despicat, și cenușa s-a vărsat de pe altar, potrivit semnelui pe care omul lui Dumnezeu îl dăduse prin cuvântul Domnului. 1 Împărați 13:4, 5.

Semnul s-a împlinit îndată, iar mâna lui Ieroboam a fost paralizată.

Atunci împăratul a răspuns și a zis omului lui Dumnezeu: „Roagă-te acum înaintea feței Domnului Dumnezeului tău și fă rugăciune pentru mine, ca mâna mea să-mi fie iarăși întoarsă.” Și omul lui Dumnezeu a implorat pe Domnul, iar mâna împăratului i-a fost iarăși întoarsă și s-a făcut cum fusese mai înainte. Și împăratul a zis omului lui Dumnezeu: „Vino acasă cu mine și întărește-te, iar eu îți voi da o răsplată.” Dar omul lui Dumnezeu a zis împăratului: „Chiar dacă mi-ai da jumătate din casa ta, nu voi intra cu tine, nici nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă în locul acesta; căci așa mi-a fost poruncit prin cuvântul Domnului, zicând: «Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă și să nu te întorci pe același drum pe care ai venit.»” Astfel, a plecat pe un alt drum și nu s-a întors pe calea pe care venise la Betel. 1 Împărați 13:6–10.

Yesu ahora agaragaza iherezo ry'ikintu abinyujije ku ntangiriro y'ikintu, kandi intangiriro z'ubwami bwo mu majyaruguru n'ubwo mu majyepfo bwa Isirayeli ya kera isanzwe birangirira mu mateka aho inkoni ebyiri zihurizwa hamwe zikaba inkoni imwe, bigereranya ishyanga rya Isirayeli ya none yo mu buryo bw'umwuka.

În istoria în care cele două toiège au fost unite, la vremea sfârșitului, în 1798, a fost inițiat un proces de încercare în trei etape. Ambele toiège (împărății) erau adunate în vederea revărsării Duhului Sfânt în Strigătul de la Miezul Noptii. La prima dezamăgire, în primăvara anului 1844,

protestanții au căzut la această probă și au devenit fiicele catolicismului, repetând astfel inaugurarea unui sistem contrafăcut de închinare, așa cum fusese prefigurat de Ieroboam.

රෝම සභාවගේ අන්ධ විශ්වාසයන්, සමීච්චරයන් හා චාරිත්‍රවලින් අරක්කියගේ සිව්න සභාව පිටතට ගෙන එනු පිණිස දවේයන් වහන්සේ ඉටු කළ කාර්යයක් වූයේ ඒරොටස්ටන්ට් ඒරනිසංස්කරණයයි. මාර්ටින් ලුතර්ගේ කාලයේ සිට, ටයර්ගේ වගේශ්ව යනු ක්‍රිස්තියානිය පිළිබඳ ව්‍යාජ ඒරකාශයකින් ආවරණය වූ, මිථ්‍යාදාෂ්ටික නමස්කාර පද්ධතියක් පමණක් බව හළේ කරමින්, තවත් තවත් සත්‍යයන් ඒරකාශිත විය. එය ස්වාමීන් වහන්සේගේ අරමුණ වූයේ, උන් වහන්සේගේ සනෙඟ මිසරයේ දාසයන් වූ කල කළාක් මනේම, නමන්ගේ බන්ධිත සනෙඟ අන්ධකාරයනේ පිටතට ගෙන ඒමයි. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට තමන්ගේ වියවස්ථාව දකුණු පිණිස, ඔවුන් මිසරයේ වහල්භාවයනේ මුදාගත් සේක. 1798 දී මුද්දරාව ඉවත් කරමින් හළේ කරන ලද දැනුමේ වර්ධමාන ආලෝකය අනුව යාම ඒරොටස්ටන්ට්වරු ඒරනික්ෂමේප කළ බැවින්, 1844 දී වියවස්ථාවන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සැබෑ ශුද්ධස්ථාන සමේවයන් හඳුනාගැනීම ඔවුන්ට වැළකුණි.

Respingerea de către ei a soliei ceasului judecării a reprezentat faptul că au devenit fiice ale bisericii Romei, iar atunci au ridicat un sistem fals de închinare identificat în Scripturi drept prorocul mincinos (protestantismul apostat). Milleriții credincioși, care au intrat prin credință în sanctuar la 22 octombrie 1844, au primit lumina celui de-al treilea înger și au prezentat o muștrare împotriva sistemului fals de închinare care pretinde că este protestant, în timp ce se ține de tradiția principală a păgânismului, și anume închinarea la soare. Prorocul din Iuda a prefigurat adventismul millerit, recunoscând și prezentând solia celui de-al treilea înger care a sosit la 22 octombrie 1844.

Când s-a confruntat cu cererea lui Ieroboam ca prorocul să vină la casa lui și să se întărească, prorocul a exprimat instrucțiunile specifice care îi fuseseră date de Domnul. Acea poruncă a fost dată și adventismului millerit. Porunca era să nu se întoarcă pe calea pe care veniseră, iar adventismul millerit ieșise din denomiinațiunile protestante. Ei fuseseră despărțiți de protestanți la prima dezamăgire, în primăvara anului 1844, iar Ieremia oferă un exemplu al unor îndrumări identice cu cele care îi fuseseră date prorocului iudeu.

Cuvintele Tale au fost găsite, și eu le-am mâncat; și cuvântul Tău mi-a fost bucuria și veselia inimii mele, căci sunt chemat după Numele Tău, Doamne Dumnezeu al oștirilor. N-am stat în adunarea bațjocoritorilor, nici nu m-am veselit; am stat singur din pricina mâinii Tale, căci m-ai umplut de indignare. Pentru ce este durerea mea necurmată, și rana mea de nevindecat, care nu voiește să se vindece? Vei fi Tu oare pentru mine cu totul ca un izvor înșelător și ca niște ape care seacă? De aceea, așa zice Domnul: Dacă te vei întoarce, te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; și dacă vei despărți ce este de preț de ce este vrednic de dispreț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei. Și te voi face pentru poporul acesta un zid întărit de aramă; ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui, căci Eu sunt cu tine ca să te mântuiesc și să te izbăvesc, zice Domnul. Te voi izbăvi din mâna celor răi și te voi răscumpara din mâna celor cumpliți. Ieremia 15:16–21.

La împlinirea profeției de timp a celui de-al doilea Vai, la 11 august 1840, îngerul cel puternic din Apocalipsa zece S-a coborât cu o cărticică deschisă în mâna Sa, iar lui Ioan i s-a spus să meargă, să

ia cărticica și s-o mănânce. Ieremia îi reprezintă pe aceia care au mâncat cărticica la acel punct al istoriei, iar cuvintele au fost dulci ca mierea, căci ele erau „bucuria și veselia” „inimii” sale. Dar, din pricina „mâinii” lui Dumnezeu, Ieremia a fost „umplut” „de indignare”, a fost „rănit” și în „durere necurmată”. Din pricina „mâinii” lui Dumnezeu, Ieremia a sugerat că Dumnezeu fusese „pentru” Ieremia „ca un înșelător” și ca „niște ape care nu țin”. Domnul Își ținuse „mâna” peste o greșeală din unele dintre datele de pe diagrama din 1843.

Ieremia reprezintă prima dezamăgire a milleriților, când vedenia lui Habacuc a întârziat. Celor reprezentați de Ieremia li s-a părut că solia, care este reprezentată ca „ploaie”, a dat greș. Dar Habacuc spusese: „căci vedenia este încă pentru o vreme hotărâtă, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți; chiar dacă întârzie, așteapt-o, pentru că va veni negreșit, nu va întârzia.” Ieremia crezuse că Dumnezeu a mințit și că solia (ploaia) a dat greș, dar ea doar întârziase.

Atunci Dumnezeu i-a poruncit lui Ieremia că „dacă te vei întoarce, te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; și dacă vei scoate ce este prețios din ce este netrebnic, vei fi ca gura Mea: ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei.” După dezamăgire, Ieremia îi reprezintă pe cei din poporul lui Dumnezeu care trebuie să se întoarcă la slujirea Domnului și să se scuture de descurajarea care fusese produsă atunci când părea că solia dăduse greș. Dacă Ieremia avea să împlinească cerințele rânduite, Dumnezeu avea să-i îngăduie să fie purtătorul Lui de cuvânt.

Más importante para nuestro estudio en este momento es lo que Dios dijo a Jeremías acerca de la «asamblea de burladores» que se «regocijaba» por su desilusión. Le dijo a Jeremías que los burladores podían volver a Jeremías, pero que él jamás debía volver a ellos. Jeremías representaba a los que se mantuvieron en contra de los protestantes que acababan de escoger volver al redil del catolicismo y llegaron a ser las hijas de Babilonia, los falsos profetas de Baal y de Astarot. Jeremías representaba al profeta de Judá que, en el mismo punto de la línea profética, había reprendido el falso sistema de adoración de Jeroboam al comienzo del reino del norte, tipificando así la introducción de un falso sistema de adoración que era una imagen del catolicismo al final de la historia del reino del norte. El profeta dijo a Jeroboam, cuando Jeroboam ofreció formar una alianza, que no debía comer, beber ni volver por el camino por donde había venido.

Și împăratul i-a zis omului lui Dumnezeu: „Vino acasă cu mine, întărește-te și îți voi da o răsplată.” Dar omul lui Dumnezeu i-a zis împăratului: „Chiar dacă mi-ai da jumătate din casa ta, nu voi intra cu tine, nici nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă în locul acesta; căci așa mi s-a poruncit prin cuvântul Domnului, zicând: «Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă și să nu te întorci pe același drum pe care ai venit.»” 1 Regi 13:7–9.

Expresia profetului iudeu se armonizează cu lucrarea prorocilor falși ai lui Baal și Astartei din istoria lui Ilie. Desigur, istoria milleriților este, de asemenea, istoria lui Ilie, căci Miller a fost Ilie. În istoria lui Ilie, prorocii lui Baal și ai Astartei au făcut un dans al amăgirii, care a fost dat pe față ca nebunie atunci când focul s-a coborât de la Dumnezeu și a mistuit jertfa lui Ilie, preînchipuind astfel revărsarea Duhului Sfânt în Strigătul de la Miezul Noptii din istoria millerită. Confruntarea din acea istorie a reprezentat confruntarea celui de-al doilea Ilie, care a fost Ioan Botezătorul, în timpul dansului amăgirii săvârșit de fiica Irodiadei (Salomeea). Irodiada a fost preînchipuită de

Izabela, iar Izabela este un simbol al bisericii catolice.

În 1844, bisericile protestante au devenit Salome, fiica Irodiadei (Izabela). În dansul înșelăciunii, Irod făgăduise jumătate din împărăția sa și a făcut aceasta de ziua lui, prefigurând astfel zilele de pe urmă, când cei zece împărați, care sunt prefigurați de Ahab (împăratul celor zece regate de la miazănoapte), sunt de acord să-și dea împărăția papalității (Izabela). A da „jumătate din împărăția ta” este un simbol al unei confederații, iar profetul din Iudeea îi făcea limpede cunoscut lui Ieroboam că nu avea să încheie niciodată o alianță cu împăratul apostat și nici să sprijine sistemul său contrafăcut de închinare.

Asta ir tai, ką Viešpats pasakė ir Jeremijui, kai tarė, kad „pašaiپیوځو sambūris“ (atkritęs protestantizmas) gali sugrįžti pas Jeremiją, bet Jeremijas niekada neturi sugrįžti pas juos ar grįžti tuo keliu, kuriuo atėjo. Tačiau Judo pranašas padarė būtent tai, nes prieš sugrįždamas į Judėją—prieš užbaigdamas jam pavestą darbą—jis buvo apgautas netikro ir melagingo pranašo.

Iar în Betel locuia un proroc bătrân; și fiii lui au venit și i-au istorisit toate lucrările pe care omul lui Dumnezeu le făcuse în ziua aceea în Betel; și cuvintele pe care le rostise către împărat, pe acelea i le-au spus și tatălui lor. Și tatăl lor le-a zis: „Pe ce drum a mers?” Căci fiii lui văzuseră pe ce drum mersese omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda. Și el a zis fiilor săi: „Înșeuati-mi măgarul.” Și ei i-au înșeuat măgarul, iar el a încălecat pe el, și a mers după omul lui Dumnezeu și l-a găsit șezând sub un stejar; și i-a zis: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?” Și el a zis: „Eu sunt.” Atunci i-a zis: „Vino acasă cu mine și mănâncă pâine.” Dar el a zis: „Nu pot să mă întorc cu tine, nici să intru cu tine; și nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta; căci mi s-a spus prin cuvântul Domnului: «Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo, și să nu te întorci mergând pe drumul pe care ai venit.»” El i-a zis: „Și eu sunt proroc ca și tine; și un înger mi-a vorbit prin cuvântul Domnului, zicând: «Adu-l înapoi cu tine în casa ta, ca să mănânce pâine și să bea apă.»” Dar îl mințise. Astfel, el s-a întors cu el, și a mâncat pâine în casa lui, și a băut apă. Și s-a întâmplat că, pe când ședeau la masă, cuvântul Domnului a venit către prorocul care îl adusese înapoi; și el a strigat către omul lui Dumnezeu care venise din Iuda, zicând: „Așa vorbește Domnul: «Pentru că nu ai ascultat de porunca Domnului și nu ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul Dumnezeu tău, ci te-ai întors, și ai mâncat pâine și ai băut apă în locul despre care Domnul îți spusese: „Să nu mănânci pâine și să nu bei apă”, trupul tău mort nu va intra în mormântul părinților tăi.»”

Și a fost, după ce a mâncat pâine și după ce a băut, că i-a șeuat măgarul, anume pentru prorocul pe care-l adusese înapoi. Și, după ce a plecat, l-a întâlnit pe drum un leu și l-a ucis; iar trupul lui a fost aruncat în drum, și măgarul stătea lângă el, și leul de asemenea stătea lângă trup. Și, iată, au trecut niște oameni și au văzut trupul aruncat în drum și leul stând lângă trup; și au venit și au spus aceasta în cetatea unde locuia prorocul cel bătrân. Și când prorocul care-l adusese înapoi din drum a auzit aceasta, a zis: Este omul lui Dumnezeu, care a fost neascultător față de cuvântul Domnului; de aceea Domnul l-a dat în mâna leului, care l-a sfâșiat și l-a ucis, după cuvântul Domnului pe care i-l spusese. Și a vorbit fiilor săi, zicând: Șeuati-mi măgarul. Și ei i l-au șeuat. Și s-a dus și i-a găsit trupul aruncat în drum, iar măgarul și leul stăteau lângă trup; leul nu mâncase trupul și nici nu sfâșiase măgarul. Și prorocul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar și l-a adus înapoi; și prorocul cel bătrân a venit în cetate, ca să-l

jelească și să-l îngroape. Și i-a pus trupul în propriul său mormânt; și l-au jelit, zicând: Vai, fratele meu! Și a fost, după ce l-a îngropat, că a vorbit fiilor săi, zicând: Când voi muri, atunci să mă îngropați în mormântul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; puneți-mi oasele lângă oasele lui; căci cuvântul pe care l-a strigat prin cuvântul Domnului împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor caselor înălțimilor care sunt în cetățile Samariei se va împlini negreșit. 1 Împărați 13:11–32.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Când puterea lui Dumnezeu dă mărturie cu privire la ceea ce este adevărul, acel adevăr trebuie să rămână pentru totdeauna ca adevăr. Nicio presupunere ulterioară, potrivnică luminii pe care a dat-o Dumnezeu, nu trebuie să fie primită. Se vor ridica oameni cu interpretări ale Scripturii care, pentru ei, sunt adevăr, dar care nu sunt adevăr. Adevărul pentru timpul acesta ni l-a dat Dumnezeu ca temelie a credinței noastre. El Însuși ne-a învățat ce este adevărul. Se va ridica unul și apoi încă altul, cu lumină nouă, care contrazice lumina pe care a dat-o Dumnezeu prin manifestarea Duhului Său Sfânt. Mai sunt încă în viață câțiva care au trecut prin experiența dobândită la statornicirea acestui adevăr. Dumnezeu, în harul Său, le-a cruțat viața pentru a repeta și a repeta, până la încheierea vieții lor, experiența prin care au trecut, așa cum a făcut și apostolul Ioan până chiar la sfârșitul vieții sale. Iar purtătorii de stindard care au căzut în moarte trebuie să vorbească prin retipărirea scrierilor lor. Mi s-a arătat că astfel glasurile lor trebuie să fie auzite. Ei trebuie să-și aducă mărturia cu privire la ceea ce constituie adevărul pentru timpul acesta.

“Nu trebuie să primim cuvintele celor care vin cu un mesaj ce contrazice punctele deosebite ale credinței noastre. Ei adună laolaltă o mulțime de texte din Scriptură și le îngrămădesc ca dovezi în jurul teoriilor pe care le susțin. Lucrul acesta s-a făcut iar și iar în decursul ultimilor cincizeci de ani. Și, deși Scripturile sunt Cuvântul lui Dumnezeu și trebuie respectate, aplicarea lor, dacă o asemenea aplicare mută chiar și un singur stâlp din temelie pe care Dumnezeu a susținut-o în acești cincizeci de ani, este o mare greșeală. Cel care face o asemenea aplicare nu cunoaște minunata demonstrație a Duhului Sfânt care a dat putere și tărie mesajelor din trecut care au venit la poporul lui Dumnezeu.”

„Dovezile fratelui G nu sunt demne de încredere. Dacă ar fi primite, ele ar nimici credința poporului lui Dumnezeu în adevărul care ne-a făcut ceea ce suntem.”

„Trebuie să fim hotărâți cu privire la acest subiect; căci punctele pe care el încearcă să le dovedească prin Scriptură nu sunt temeinice. Ele nu dovedesc că experiența trecută a poporului lui Dumnezeu a fost o eroare. Noi am avut adevărul; am fost călăuziți de îngerii lui Dumnezeu. Sub îndrumarea Duhului Sfânt a fost dată prezentarea chestiunii sanctuarului. Este o elocință pentru fiecare să păstreze tăcerea cu privire la trăsăturile credinței noastre în care nu au avut nicio parte. Dumnezeu nu Se contrazice niciodată. Dovezile Scripturii sunt aplicate greșit dacă sunt silite să mărturisească despre ceea ce nu este adevărat. Se va ridica unul și apoi altul și vor aduce o lumină presupus mare și își vor face afirmațiile. Dar noi rămânem lângă vechile hotare de aducere-aminte. [1 Ioan 1:1–10 citat.]”

„Instruită sunt să spun că aceste cuvinte pot fi folosite de noi ca potrivite pentru acest timp, căci a venit vremea când păcatul trebuie numit pe numele lui adevărat. Suntem împiedicați în lucrarea noastră de oameni care nu sunt convertiți, care își caută propria slavă. Ei doresc să fie socotiți inițiatorii unor teorii noi, pe care le prezintă, pretinzând că sunt adevăr. Dar, dacă aceste teorii sunt primite, ele vor duce la o tăgăduire a adevărului pe care, în ultimii cincizeci de ani, Dumnezeu l-a dat poporului Său, întărindu-l prin demonstrația Duhului Sfânt.” Selected Messages, book 1, 161.